Misericordia eius super omnia opera eius.

De mō tētacōnis a pitia. C. xl.

Legitur vt dicit macrobius q̃ erat q̃dā miles q̃ habuit vxorē suā suspectā q̃ plus aliū dilexit q̃ ipm̃ ppt̃ aliq̃ audita a visa sepius ab vxore q̃ fuit si verū eēt Illa simplr negauit q̃ nullū aliū ppt̃ ipsū intātū dilexit. Miles dictis eius nō acq̃uiuit. quēdā clericū peritū adijt a cū eo inuenit vt de hac veritatē ei ostēderet. Qui ait. Hoc nō potero tēptare nisi dñam videre a cū ea fabulare. Et ille. Rogo te cū affectu vt hodie mecū cibū gustes a ego te cū vxore mea collocabo Clericus autē accessit ad domū militis. hora prādij venit. Juxta dnām ē collocatus Finito prādio clericus incepit cū dña de diuisis negocijs hīe colloq̃a Hoc facto clericus manū dñe accepit a pulsū suū tetigit. deinde sermonē de eo fecit cū q̃ erat scādalizata a vehemēr suspecta. statim p̄ gaudio pulsus incepit velocir moueri et calefieri q̃ diu sermonē de eo traxit. Clericus ꝗ papiēs sermonē incepit ꝗ vir suo hīe a pulsus statim ab omni motu a calore cessabat. Ex hoc percepit dominus ipe q̃ alium dilexit. s. de quo erat scandalizata plus q̃ virū ppriū Et sic miles p clericū ad rei veritatē puenit.

Moāliza.

Carissimi miles iste ē xps filius dei q̃ p nos pugnauit ꝗ diabolū a victoria obtinuit. Vxor ē aīa sibi p baptismū iuncta. Osee secūdo. Spōsabo te mihi in fide. Sz vxor ista sepissime plus aliū diligit q̃ virū suū. vel deū Et ꝗ satis bene poterit experiri a probari in istis diebus. Si q̃s loq̃r sicut fidēlis viri castitas. ꝗbū dei p dicādo. salutē aīe pnūciādo. status a multi odiosus erit. a quicq̃d dixerit p tedio et desolatiōe habebunt. Et q̃rel. Quia pulsus cordis p̄ponit amorē. vel delectacōes carnis a mūdi āte dei amorē ꝗ sacrā scripturā q̃ dicit Ante oīa deū diligēdus. Sz si aliq̃ de mūdi vanitatibus īcepēr dicere statim iocūdi et leti fūt a tempus breue videtur.

De victoria xpi a caritate eius nimia.

Capitulū q̃dragesimūp̄mū

Cosdras īperator athenēsiū ꝗ dorēses pugnaturus congregauit exercitū. a sup euētu belli cōsuluit apollinē. Cui responsū ē. q̃ aliter nō vinceret ille nisi ipse gladio interiret hostili. Dorēses ꝗ audito dixerit ne q̃s lederet corpus regis cosdre Qz postq̃ cosdras cognouit mutato regis habitu arma accepit a exercitū penetrauit. qd videns vnus militū lancea eū vsq̃ad cor penetrauit. a sic per mortē suā populū suū de manibus inimicorū suorū liberauit. Tādē de morte eius factus ē plāctus magnus ex vtraq̃ populi parte.

Moāliza.

Carissimi. sic dilectus dñs nr̄ Jhs xps ꝗsulto deo pīe q̃ generis hūani nō posset redimi nisi ipse moreret. Venit igit pugnaturus in bello isto ꝗ diabolū sciēs q̃ agnoscerēt mutauit habitū suū q̃ naturā hūanā assumpsit. i. cort. i. Si ꝗguissēt. nūq̃ dñz glorie crucifixissēt Imminēte ꝗdo die belli vnus militū stās iuxta crucē cū lancea eū vsq̃ad cor penetrauit. et sic p mortē suā totū genus hūanū morti iuste adiudicatū liberauit. qd ē mortis dolor ē ex vtraq̃ parte. ꝗ ē deōnes multū dolebāt q̃ p eius mortē genus hūanū erat saluatū Ex alia parte ꝗstes erant aptī de nece sui domini.

De defectu caritatis C. Ca. xliij.

Refert enim valerius. q̃ in roma vidit in vna colūna q̃tuor literas q̃ q̃libz ter scribebat. tres P P P tres S S S tres R R R tres F F F Visis lrīs dixit Heu heu cōfusiōes vidō cāritatis istius Satrape ꝗ audiētes dixerūt Magister dic ꝗcepta tua At ille. Talis ē expositio trāq̃ Pat̃ pīe perditur. Sapientia secum sustollitur. Ruunt regna rome. Ferro flāma. fame. Qd postea sic rei p-

bauit euentus. ¶ Moralizatio.
Rmi. ſpuaꝫ loquendo pr̄ pr̄ie eſt
caritas q̄ eſt dilectio dei a primi
per quā q̄libꝫ homo deberet ſeipſū re
gere. qr̄ ſicut ſcitꝫ pr̄eꝫ deeet filiorum
nr̄ca puidere. Hinc ē q̄ vera cari
tas nobꝫ puidebit de diuitijs infinitꝫ
in vita eterna. Quia ſine caitate im
poſſibile ē nobis vitā eternaꝫ obtinē
Sꝫ heu iam pr̄ pr̄ie pdiꝫ. caritas in
terra. Vix em̄ aliq̄s aliuꝫ diligit. Et
ſine dubio ſapientia ſecū ſuſtollitꝫ qr̄
pauci ſūt q̄ ſciunt q̄liter ſe habere de
beant erga deū a primū. Et ſi ſciant:
pauci ſūt q̄ opanꝫ ꝓpter defectū ſapiē
tie. Quid ergo ſequꝫ poſteaꝫ Ecce ru
unt regna rome Ruūt regna in diuiꝫ
partibus mūdi. ferro flamma fame
Quia nō ē caritas ī terra nꝰ ſapiētia
a ſi dicaꝫ ſapiētia hūana. tñ ſtultitia
eſt apud deuꝫ Quot nobiles a pcēs
infra pauca tpa in bello per gladiuꝫ
perierūtꝫ Quot paupes fame iteriērt
Et hꝰ totuꝫ. qr̄ nō ē amor nꝰ ſapiētia ī
tra hꝰ frequēs maledictio a hōibꝰ diū.

Qr̄ xp̄s clauſit infernū ſua paſ
ſione a volūtaia morte Ca. xliij.

IN medio rome in q̄dam loco
aperta ē ſeꝫ terra a hyādia in
fra patuerūt. Sup hꝰ dij ſūt in
terrogati Rñderūt. Non claudeꝫ hec
voraginem aliq̄s volūtarie ſe immer
gat. Sed cū hꝰ nemini pſuadē poſſēt
Dixit marcus aurelius Si p ānū in ro
ma pro libitu meo me viure ſimitis:
anno elapſo gaudēter a volūtaie me
immergā. Romani hꝰ audiētes gaui
ſi ſūt cōcorditer cōſenſerūt nihil ſibi
clauſerūt Qr̄ vebꝫ a vroribꝫ liberevtēs
ano elapſo cū nobili equo ſaltū p̄cipi
ti ſe imergit a ſtatū tra ſe clauſit.
Rmi roma mundū iſtuꝫ ſigt. In
cuius medio eſt infernus in cētro
q̄ erat apertus ante xp̄i natiuitatē a
infiniti homines in eo ceciderūt Vnde
a dijs. v. ꝓphetis recepimus reſponſum
q̄ nunq̄ claudereꝫ: donec virgo pare
ret filiū q̄p grie hūano cōtra dyabo
lū pugnaret et aīa eius cū ſimitate ad
infernū deſcendēt Vñ ſcire debetis q̄
nūq̄ deeetero aptus erit ñ aliq̄s volu
erit per peccatū mortale aperire.

De mundia. ¶ Capit. xliiij.

Iberius regnat: q̄ ante aſſūp
tū impium erat prudēs inge
nio. clarus eloquio. fortunatuſ
in bello hꝰ poſt reſolutus militare arti
bus: nulla bella gerens ꝓpter romanu;
grauiter afflixit filios proprios
pluresq̄ patricios a cōſules īterfecit
tēperantiam abiecit ſicut que antea
vero tyberius nūc vero libero vocabat
Huic quidam artifex vitruꝫ ductile
ſe poſſe fabricare obtulit. qꝫ tyberius
ad parietē pciens nō fractū ſuſtulit
hꝰ curuatū a artifex malleū p̄ferens a
velut cuprum vitrum fabricās mox
correxit. Interrogante autē tyberio
ab eo quō hꝰ poſſꝫ eſſe: ille dixit nemi
nem hāc artē ſcire ſup terrā Quē ty
berius mox decollari iuſſit dicens Si hꝰ
ars venit in oſuetudinē p̄ nihilo au
rum a argētū reputabit. Moralizaꝰ.
Rmi iſte tiberius ſigt aliq̄s clauſtrā
les ſiue ceteros q̄ anteq̄ ad dig
nitatē ſūt promoti vel diuitias: ſatis
hūiles a patientes ſūt hꝰ cū pmouēt
totū oppoſitū opanꝫ. a ideo dr̄ omūit
Honores mutāt mores a pſ̄ Homo
cū in hōre eſt ñ intellexit cātt. Artifex
q̄ vas obtulit: pt dici paup q̄ diuiti
munera offert: hꝰ ſi ei ñ placēt p̄ncipi nꝰ
vult recipe hꝰ magt ō cū accēdi et ſpo
liat p̄mo ad mortē; vſq̄ ſepius punit

Qr̄ ſolum bonī intrabunt reg
num celorum ¶ Ca. xlv.

Erat q̄dā rex nobiliſſimus ſapi
ens atq; diues q̄ vxorē habuit
predilectaq; q̄ debite dilectōis
īmemor tres filios iuxꝫ regē genuitq̄
ſp erāt regi rebelles a in nullo ei ſibi
Deinde de regt ſcie qrtū filiū cōcepit a
pepit ac nutriuit Accidt ātvt fito di
ex ſuor ēculo rex morēt corpuſꝫ ſuū
regale in ſarcophago dauereꝫ poſt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf